

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

מירופל

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

ועד נוכח אל הפועל ונתייר הדבר ערם יגע צם ודרי לנען
 יבגלה חרפה פסיעתם וכלימה הטלחה לעין כל ויכירו ודעו
 כל זאי עולם אשר הקציה לח עבוד דינא צלא דינא ולדיק
 די צכל דרכיו וזיא כי פרעה אהרן טייט שגילה אהרן ונן
 הנחשבה אל הפועל והועטה כדי שגילה וחרחה השומלה
 והחרפה שלהם בקמיהם ואי ציהם ולא יתחלל שמו של
 הקציה צרנים ואדרנא יתגדל ויתקדש שמו לעיני כל חי
 עכ"ל :

ומשה

לא ידע כי קרן עור פניו וגו' וחרב הדיק
 וכו' **מאפשא** כי דחילו הוי ידע הוה
 הדבר גבוה גדול כל כך עד שלא היה באפשרי ליהושע
 לקבל מומו שום השפעה וזלמות הים לריך הדבר להחבלות
 זכדי טיובל יהושע לקבל מומו השפעה לזה לא ידע כי
 קרן עור פניו וזהו אונס ז"ל (צילה - שנת י"ח) הטוחן
 מהנה לחצויו לריך להודיעו ופריך הגורח והא משה לא
 ידע כי קרן עור פניו ומשפי מילחא דעצדי לגלויי הוא
 פי' שהיה דבר שהיה לריך להחבלות ולזה לא ידע כי קרן
 עור פניו עכ"ל :

לפורים

מדרב

הלדיק וכו' **מאפשא** כי חייב אדם
 לבקווי צפויא עד דלא ידע צין ארוו הענן
 לצרוך וירדכי צוודרש כתיב זכור את יום השבת לקדשו
 וכתיב זכור את אשר עשה לך עולק השוה הכתוב זכירה
 לזכירה משל לונך שעשה פעודה לצט הככד החחיל לקפר
 צטצחו של טר פלטי אהצו ולחט לצט זכור השבת אהצו
 טר פלטי טיב החחיל לקפר צגנחי טוכא פלטי ולחט לצט
 זכור שגחט טגנחי פלטי עכ"ל והוא ע"ד טני השעירים
 צייטיכ מותחן שיהיו טוין בקוונה וצמרחא וצדונים וצזה
 גחלים חמה חמה על ראשו כצצר וועלה היי לו טמנשאין
 אוחו להטוות כצודו לכצוד צוראח כציסול וצזה מוחק ונחצטל
 וכחחם פיהו ולקערב : חהו כונת טוודרש זכור את יום
 השבת לקדשו זכור את אשר עשה לך עולק השוה הכתוב
 זכירה לזכירה כי כונו זכרון שגחט עיקר ווקור הקדושה
 והצרכה הוא צמוח הזכרון כן זכרון עולק וועלחו למוח
 הזכרון וכיון שירחה שהשוה כצודו לכצוד כציסול וצזה
 גחלים חמה חמה על ראשו וצזה יוונתק ויהצטל ויוסחם
 פיהו וולקערב רק נחיהפך לפולו טיב וזהו גדולת הלדיקים
 טוהפכים ונדה"ד לנדה הרחמים והו הזכירו לט ר"ל
 צעת פעודה פורים ארוח עליונים ונחגלים וצכדי שלא
 ינקו החיליטים ויכחם פיהם ולקערב חייב לצקווי הייט
 להנחיק הרין ולהעלות זכרונו למוח הזכרון צטער אחד עד
 דלא ידע צין ארוו טוון לצרוך וירדכי שיהיו צצחית טני
 השעירים שוים צקוונה וצמרחא ומוילא מוחק ויהספך ללונד
 סגגוריא על ישראל ויהספך ונדה"ד לנדה וצזה ישפיע
 הלדיק כל ימי עוונ וטפע לכל העלמות עכ"ל :

ויקרה

(פרשה ויקהל חקר ונאצד הקונטרס וחבל וכו' חחח
 העהקמי והליקוטים כ"י א"ח ז"ל והלגתי פה)

ויקרה

ומה חח כל עדה צני ישראל וגו' צוודרש חיהח
 אונרה חורה לפני הקציה רצטיע כטיכטן
 ישראל לחרץ זה רץ לכרונו וזה רץ לשדהו ואחי ויה חחח
 עלי חונר לה הקציה יש לי זוג שאחי מוצוג לך ושגח שמו
 טהס צעיליס ומוטלכחס ויובלין לעסוק כך עכ"ל וצוודרש
 הנחועח חיהח ויקהל ומה צעלי הגדה היו חוונריס ונחחלת
 החורה ועד קופה חין צה פרטה טכאונר צה קהלה צרחסה
 חלא פרטה זו לצדה ולנוח כך חונר הקציה לנוטה לך רד
 ועסה לי קהלות גדולות צצצח כדו טילמודו כל הדורות
 הנחיס חחרך להקסיל קהלות צכל טצח וטצח להכניס
 צצחי ככסיות וצצחי ונדרשות ללונד צהס חורה צרציס
 ד"ח ויקהל ומה חונר לחס הקציה לישראל חס חחס נקהלס
 צכל טצח וטצח צצחי ככסיות וצצחי ונדרשות וקורין צחורה
 וצצחיליס וועלה אחי עליכס כחילו הוולכחס אחי צעולוי
 טכן ישעיה הנציח ונפרט וחחם עדי נחוס ד' ואחי אל חחס
 וועידים עלי שאחי חלחי צעולס עכ"ל ע' עו חרחה חיס
 סימן ר"ל וחס צהרצ"י ז"ל חצל לא כחוחס טמוכותיס
 מנחירח חורה להירוח וועלחם ועטיס חחורה קירדס
 להחפרנס צה ולא זהו הדיך אשר הוא לרי כי עס ענ
 הוא וכלך לצריות אל יחצייט ונלשחול כדצה ולונר אחי עני
 וחט לי לזקה ולא לונר צצציל זה חורה ועד"ז פייט
 הרב הלדיק וכו' ר' **וויטיא** ז"ל פסוק אל חחן לחיח נפס
 חורין כלונר צצציל חיות נפס טלך אל חחן חורין הייט
 חחורה טלך (וחלונד טל לחיח הוא כמו צצציל ועד"ז פי'
 חיהיק פרטה וירח לונד טל לרג ע"ש צוודרש הכעלס דיה
 ר' פקד) חלא חיה עניך אל חשכח כלונר אל חשכח עניך
 ולשחול וטווס עכיות עכ"ל וע"ד טאונר גס הרב חונגיד ר'
ארוין קליווחיט ז"ל וצירח דורט דעוים חוחס זכר כלונר דוין
 צצציל וועות ח"ו וכו' עכ"ל כי כתיב חונר קנה ואל חונר
 ואצרו וטס הרב הלדיק הקדוש ר' **ליב** טרהח ז"ל טהחרעס
 על חונרת חורה וחונר עה זה טחינריס חורה חלא ירחה
 חאדס טכל עטיותיו יהא חורה והוא צעלנו יהא חורה
 הייט טיחנחג צכל דרכיו עפ"י חח ר"ה עד טילונד צני ארס
 ונחחגותיו ונחחגותיו עלונו חחח חורה עכ"ל ונחחצחו
 יהא חונר רודף להרצות כצוד חוקוס צ"ה ולהחורח לעס
 דרך ד' להצינס קלת ונחחגות חלחיס יחצרך ויתקדש נח
 וטלו דעויה חחלה ע"ד טורח חחלות כי הוא אחד צכל
 דעויות עדיע עי טיס לו ונחח חלף חין לדעויה לו עי טחין
 לו רק עטרה חלף חצל עי טיס לו חלף חפטר להדעויה
 לו הגס שאחי כל כך צדעוין חחח טכל חוקוס באפטר
 להחחוח חליו וועט נדרך חחחוח חחי טעטיר טיס לו ונחח
 חלף יש לו חחחוח לקלחם ולקלחם חין לו חחחוח
 חונס

אמנם באין סוף צ"ה וצ"ט אין לו השמחה לטוס דבר והכל
 שיה לערך גדולתו ורוממותו כי כמו שאין לו ערך דמיון
 עם השלשול קצו שנים כן אין לו ערך ודמיון עם השם
 הגדול ששטרפים וחיות ואופני הקודם והכל שיה אללו
 בערך אחד והוא הק אחד בכל דמיונות ועדין צ"ח הרב
 הלדיק וכו' ר' **משה לוב** ז"ל ונאסר צ"ח אומר אל עני
 הדמיוני ואשית יאמר קדוש ונולת ואשית לכאורה יאר
 לשון הוא ולפי סביל כיחא ושיעור הכחוצ ע"ה אל עני הדמיוני
 פירוש לכל הדברים שהדמיוני אהיה הכל בטוח בגדר אחד
 כי אין לי יחוס ודמיון לזה כמו לזה והוא ואשית כלומר
 אהיה הכל בטוח עכ"ל :

פקודי

(עיקר פרשה חקר ונאצר ונחלה ונלחתי בהלקטנים כיו
 ח"ה ז"ל והעתקתי לכאן) :

אלה

פקודי הווסכן וגו' אומר רז"ל צעתי גוה ונלחתי
 הווסכןתן ונשה רצונו ע"ה חשבון ונפקד וכל
 דבר צדדי שלא יחדותו חיו ועליו הכחוצ אומר והאיש
 ונשה עניו וגו' עכ"ל : אונס לא כן עושים הפרנסים
 שצונויטו הם עושים הסיפוך שנהגה על הליצור ונפסח
 עסקיו והנהגתו ונפני הליצור ואיש חולה להארות להם
 השבין וגוה על ידי זה לער גדול להליצור : והרצה יש
 לזכר ונחלו הפרנסים ואין כאן ונקווה וכחצתי צו"ה וכבר
 האריך צוה הרב הגאון בצכור טור בנוסכת קטנה ע"ש :
 ע"כ יקחו הפרנסים רחיה ונושה רצונו ע"ה כי נני לנו
 גדול יותר ונוני אעפ"כ נתן בעלנו השבון וכל דבר צדדי שלא
 תסדוהו חיו וגם שלא ילער להליצור ויזכו על ידי זה
 לרצ טוב הלפון לעוה"ב :

ובצלאל

עשה אה כל אשר טיה ד' וגו' ופרש"י ז"ל
 אפילו דברים שלא אור לו רבו הסכימה
 דעתו לונה שכלומר לנשה צסוכי וכו' כי נשה אור החלה
 כלים ואח"כ ווסכן וכו' א"ל בללאל ונכהג העולם החלה צית
 ואח"כ כלים וכו' א"ל בלל אל היה וכו' ע"כ ואין הצנה
 לדברים כי אך יעלה על הדעת שיהפוך ונשה רצוה דברי
 אלהים חיים ועיד שישכיל בללאל יוחר ונוני שהכחוצ העיד
 על ו לא קס צ"י כושה. אונס ג"ש ע"ש ו"ש צספר אור החיים
 הקדוש ז"ל בצראשית על אומר דבר ד' שמים נעשה וצרוח
 פין כל לבאם וידוע טבע הוודצר שפרוח קודם להדיצור
 וא"כ ונשנוע שהולאכים כצראו קודם לשמים וצאונת שמים
 קדונו כי הולאכים לא כצראו עד יום שכי אונס ד' יסול
 עשות ונה שא"ל לצפר ודס להיות הדיצור קודם להרוח
 עכ"ל בקיטור : והנה להסביר דברים אלו איך לרעהו אי
 אפשר כי היה לריך להגשים הדבר צדדי לטכך און וטיז

ח"י מוקלץ צענויעות ועל כזה אומר ז"ל אין ווסרון ראשי
 פרקים כי אם לחכס וצין צדעתו סיני טיש צו רוח הקדוש
 שחא דבר למעלה מהטבע ולאיט כזה אפשר להטי' הדברים
 על ווסנס והנה שמים וארץ ווסוכים צסס צית : ולבאם
 עוכים צסס כלים ורחיה ונשה שוולאחי כחוצ צכ"י קצב
 הגאון וכו' ונשה **יעקב** מ"אצ"י ז"ל כחצ לפי דברו על
 אומר כה אור ד' אל דרך הגוים אל חלגוה ונחלות
 השמים אל חחמו כי יחמו הגוים ונהמה וגו' ואך נקטק זה
 לזה הוא עפ"י דבריהם ז"ל יהסע שאיור לשמש דוס ולירח
 בענוק אילון שהטיצו איך נכיה מליווי הצורח אלוהי שכלטונו
 ללכה ולכפר צרק ע וכו' השטיצ יהסע עבדח זכיהא דלכח
 אח שכלומר צרוך אצנס וגו' קונה שמים וארץ ונולת קונה
 שמים חוצר על אצנס שנגודל לדקתו ונשר הקצ ה לידן
 שמים וארץ וכו' ע"כ : ונחה אומר רז"ל אין נוזל לישראל
 ר"ל שהס צרעות ישראל להנהיגם ברטנס עפ"י טענה זו
 עבדח זכיהא דלכח אה ונכה חלקו רז"ל (פסחים לד) חכנוי
 ישראל אומרים גלגל קצוע ונחלות חחרס וחכנוי
 עכ"ה אומרים גלגל חוצר ונחלות קצועים וכו' והנה סקקה
 הווסכה בצצח צצרח הווסכר צית לחצוה וכו' כל דבר
 הקצוע אכל לא דבר הוועלטל וכו' הנה לחכנוי ישראל
 שהגלגל קצוע צעה שוסקר הקציה קנין שמים וארץ לחצרהס
 אצונו ע"ה שוסקר גס הגלגל ענו כי הוא דבר הקצוע ונווילח
 כל לצחי השמים ונערכותיהם והנחלות הכל בכלל הווסכה
 כי כולם עפילים להגלגל הקצוע והוא כווסר בכלל הצית
 שהס שמים וארץ ונווילח אין לישראל לירח ונחלות השמים
 כי הס עבדח זכיהא דלכח ונש"כ לדברי חכנוי עכ"ה
 שהגלגל חוצר והוא דבר הוועלטעו לא היה בכלל הווסכיה
 וז"ה כה אור ד' ודרך הגוים אל חלגוה לומר כדבריהם
 שהגלגל חוצר אלא כחכנוי ישראל שהגלגל קצוע ואז ונווילח
 ונחלות השמים אל חחמו וגו' עכ"ל הרי וכלל דברי הגאון
 סביל יש לכרות שמים וארץ לצית : ולבצאיהם צסס כלים
 והנה ונעשה הווסכן היה דונחא לצראח שמים וארץ כו"ש
 צוהר הקדוש עלי שעים עוונדים וגו' הדח הוא דכתיב
 שרפים עוונדים וגו' ע"ש והנה צסדר עשיות הווסכן היה
 לריך קדיונה צית להכלים כנוו צועקה צראשית ונה היה ע"י
 שהדיצור קודם להרוח ככ"ל צאור החיים הקדוש ז"ל ונה שאי
 אפשר לצפר ודס להסבילו אם לא ווי שחלק לו הקציה הכנוה
 והצוכה לחסוצ ונחצות שחול לנעלה מהטבע וכצצח ונשה
 לנחה לבללאל ונעשה הווסכן לא היה אפשר לי להסבירו
 והיה לריך להפך להפך הארון ונה שאפשר לצפר ודס להסבילו
 ולהסבירו : אונס בללאל כחולל צאונת צכונה ונחצות
 וצדעת וידע לירופי אוחיות שצנה כצראו שמים וארץ הסביל
 הדבר והיה חכס ונצין ונעעתו ענין העווק צוה שהדיצור
 קודם להרוח והטיצ כחצונו שלריך להיות צית מחלה להיות
 קודם הדיצור לחמו והטיצ לו ונשה בלל אל היית צוודחי כך
 הוא ולא ידעתו גדול חכמתך שנתן צד ד' אל עולם :